

พระครูธรรมสรคุณ

เจ้าอาวาสวัดกะทิง

วัดกะทิง ต.พลวง กิ่งอำเภอลำตาหลวง จ.จันทบุรี

โทร. 039-452056

หลวงพ่อให้ ได้เงินหมื่น

ต้นขอให้ ได้เงินแสน

ขอให้ครอบครัวท่านปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย

ขอให้ท่านได้สมหวังจนใจนิรันดร์ เทอญ

กำหนดวันเปิดนมัสการพระบาทพลวง

วันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๓ ถึง แรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ ของทุกปี

พิมพ์ที่ : จันทบุรีการพิมพ์ นางวิภา สิ้นธุนา (เจ๊ฮุ้น) ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

18/92-94 ถ.เทศบาล 2 อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 โทร. 039-311256

ประวัติความเป็นมา

ของ

รอยพระพุทธรูปบาทเขาศิษณภู (พลวง)

ตำบลพลวง กิ่งอำเภอลำตาหลวง จังหวัดจันทบุรี

เพื่อเป็นธรรมบรรณาการแก่พุทธบริษัท

จากคณะสงฆ์บริหาร พุทธบาทจันทบุรี

คำปรารภ

อาตมาได้เรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อเป็น
ธรรมบรณการพุทธบริษัททั้งหลาย และกุลบุตร
กุลธิดาได้อ่านกันโดยทั่วไป เพื่อจะได้รู้เรื่องราวและ
ความเป็นมาของรอยพระพุทธรูปแห่งนี้โดยทั่วถึงกัน
และด้วยความขอร้องจากญาติโยมหลายท่าน ให้ช่วย
จัดเรียบเรียงขึ้น เพราะที่อื่นเขามีทุกแห่ง พร้อมทั้ง
คำชี้แจงนำเที่ยวด้วย

ถ้าผิดบ้างพลั้งไป คงได้รับอภัยจากท่านผู้อ่าน
ด้วย จึงขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาล
ให้ท่านผู้อ่านประสบด้วยมนุษย์ ๔ คือ ลาภ ยศ สุข
สรรเสริญ ทุกประการเทอญ

พระครูธรรมสรคุณ

วัดกะทิง

คำกล่าวนมัสการบูชา
พระพุทธรูปเขาคิชฌกูฏ (พลวง)

อะระหังสัมมาสัมพุทธโธกะคะวา พระผู้มีพระภาค
ผู้สิ้นกิเลส ตรัสรู้ชอบด้วยพระองค์เอง

พุทัง ภาคะวันตัง อภิวาเทมิ ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น

สวากขาโต ภาคะวะตาธัมโม พระธรรมที่พระผู้มี
พระภาคตรัสดีแล้ว

ธัมมังนะมัสสามิ ข้าพเจ้านมัสการกราบไหว้พระธรรม
นั้น

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโตสาวะกะสังโฆ พระสงฆ์
สาวกของพระผู้มีพระภาคเป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆังนะมามิ ข้าพเจ้านอบน้อมกราบไหว้พระสงฆ์นั้น

ต่อไปก็บุชารอยพระพุทธรูปดังนี้

....ลายลักษณ์เบื่องขวา....

อติปิโส ภควา เกสาปถวิ เทียงคีนราตรี พระเจ้า
ท่านจะไป พระเจ้าสั่งไว้ให้ภาวนาให้ว่า พระพุทฺชัง พระอนิจจัง
พระอนัตตา จะระวิชาจะระณะสัมปนโน

อติปิโส ภควา โลมาปถวิ เทียงคีนราตรี พระเจ้า
ท่านจะไป พระเจ้าสั่งไว้ให้เร่งรักษาศีลแปด ให้เป็นอนิจจา
อัตตรา จะระณะ สัมปนโน

อติปิโส ภควา นชชาปถวิ เทียงคีนราตรี พระเจ้า
ท่านจะไป พระเจ้าสั่งไว้ให้เร่งทำทานให้เป็นเสบียงเลี้ยงไป
ถึงพระนิพพาน ดับชาติที่กัณดารสงสาร โลกิ

อติปิโส ภควา อะระหัง อะระหัง ข้าพเจ้าจะขอยอกร
ขึ้นพนมบังคมพุทฺธที่ตั้งเหนือโมลีตั้งดอกบุษบา ตั้งจิต บริสุทฺธิ
ทั้งมนุษย์ เทวจะกราบไหว้วันทา พระพุทฺธ-บาท มณีใน
วงกงจักร ช่อพันทรงสีอาจแก้วมณี ตะละปัดใบลานยังมี
ปรางค์ปราสาททองแกมช่องใบลาน ยังมีสร้อยสังวาลโสภา

มัลลย ยังมีรูปเตี้ยตั้งพระที่นั่งอำไพ ยังมีรูปธงชัย
ธงกระดาดขจรนา ยังมีสุวรรณโลหะกัมภุจตรพัตทางมโนรา
สังเวียนเบื่องขวาพัชชราวิชนี ในวงกงจักร ช่อพันทรงสีอาจแก้ว
มณี คานหามโอฟาร ยังมีพานทองพราวแพรว หม้อแก้ว
จินดาเต็มด้วยพรรณาน้ำมนต์กลการ ยังมีศิลาแลงเข
ก่าแพงจักรวาล ยังมีเขาพระสุเมรุเป็นประธานหลักพระธรณี
ยังมีเขาเจ็ดยอดจกพรรณาครียกคุณทอระสี อีสันทอระทาน
เนรมิตทอรัตน สุตตะจะระวิฐานวินันตนากาล การะวิหัทธกัน
ยังมีช่อกามาพาลา เมืองสวรรค์วิมานหกชั้นจาตุมหาราธิกา
ชั้นหนึ่งดาวดึง ชั้นหนึ่งมายา ชั้นหนึ่งดุขชีฏา พาลาว่าสดิษ
ชั้นหนึ่งพระสีภา พาลาเนรมิต เทวเรืองฤทธิ์ สะถิตอยู่
ทุกทิสชา ชั้นต้นเป็นประณม ชื่อพรมว่าปูณัตตรตรา สุตศศี
สุทศศา ชั้นพรมมออัณจิ ยังมีสุทาวาส มหาทรงศักดิ์ดา
เรืองฤทธิ์ ทวีปใหญ่สี่ทิศ ชมพูทิเบต ภาวะโรหม้อยา
โยคาเนอูต ลเทเททั้งสี่ทิศ ยังมีป่าทวีปน้อยสองพันเกาะ
สัมคัญลังกา ยังมีเท้าทศจร วิรุณละหกมะหิมมหา ยังมี
เวรราชราชพวกพญา หมูยักษ์ฝูงนาคเข้านาคา พวกพญา
นิรุปคักดิ์ เรื่องฤทธิ์นัก ยิ่งกว่านาคเข้านาคี ยังมีดาวเอก
ฉัตรอาคัตตะเรกเรื่องสี่ กะโรหิณี ขึ้นเป็นใหญ่กว่าดาวทั้งปวง

ขึ้นประจำอยู่ทุกทิศ ทั้งประจิตเจ็ดดวง รัศมีโชติช่วงเสียดาย
ในธรรม ยังมีแม่น้ำมหาสมุทร กว้างลึกที่สุด สี่ทิศมหันต์
ยังมีสระมโนดาตชาติเชื้อสัตถัน ในเจ็ดสระนั้นลึกกว้างยาวรี
ยังมีแม่น้ำพระคงคา จะระวิชชามหานที ทรงนามตามมี
ด้วยกะทะกะทา แฉกหนึ่งหัลลิสดี นทีมหิมา แฉกหนึ่งยมนา
คงคาสารพู ยังมีหมู่มัจฉา สารภาพลาปู โลมาราหูปูเปี้ยว
เกี้ยวจร จะเข้เหราว่ายมมา สลอนกุ่มกุ่มมังก รสญจเรี่ยลาด
ยังมีป่าหิมพาน พืชดาษปรากฏ ผลไม้มีรสทุกสิ่งปรักษา
เต็มเต็มแก้วเกตุ ตาตุ่มกุ่มกา สุทตโสสุทตสา กาหลงพยางยม
เขาเงินเขาทอง เขาแก้วเรืองรอง นิเรศเศษลม ยังมีเขา
ไกรลาศ สอาดหน้าชม ทั้งห้าอุดมแสงทองรจนา ยังมีเขา
คิชฌกูฏบัพพา คันทะมาศคีรี เขาเงินพราวแพรว เขาแก้ว
รุจี ทั้งห้าคีรีศรี ขึ้นประจำอยู่ทุกทิศ ยังมีเขาแก้วพราวแพรว
พิจิตร ประชันรื่องฤทธิ์ กรีดสุนลินชัย ยังมีบายศรีแก้ว
หนึ่แล้วอำไพ ยามาสุกใสพัดโบกทานตะวัน ยังมีลูกครุฑครัน
นาคา เฉดฉั่นเกี้ยวเลี้ยวทานตะวันพราวพรันพร้องพรุ ยังมี
สำเภาทองลอย ล่องฟองฟู่ตะเพียนลอย ทั้งคู่อยู่ในที่ ยังมี
ดอกอุบลขาว ๆ คืออุษกระสนียี ยังมีดอกอุบลแดง ๆ แสง
ทับทิมสีี ยังมีดอกเขียว ๆ กระจีศรีมรกตพรตซ้อนซ้อนชู

หมู่บานอยู่สวยสด จะปรักษาสาสน์หิมพานบรรพต ชาติช้าง
บัวสด ชาติเชื้อสัตถรรณ ยังโคแม่ลูกพันธ์ผูกรักกัน
ช้างเอราวรรณสามเศียรโสภา ยังมีเชียงราชสีห์ มะรุคีมะรุคา
ปักษีปักษา กิณราภินรี ยังมีโคทิพราชชาติเชื้อคาวี เชียง
ราชสีห์ มะรุคี่เชียงรบ ยังมีสุวรรณละก้าฎมา รูปม้าวีลาหก
สี่เท้ายืนยันเหหันผ่นผก ยังมีหมู่คนเอนกเนื่องนอง ยังมี
นกเรียนบินเวียนร่ำร้อง ห่านเหมหงษ์ทอง ร้องรำถวายเป็น
ยังมีนกการเวกแสงเมฆรายเรียง เสียงเสนาะเพราะเพรียงออ
อยู่ในห้องเวหา ยังมีนกจักราหลายหลากนา ๆ ชีวิตชีวา
ชื่อพญา นกกระหิตถ้วนทุกลายลักษณ์ ในกองจักรบ่อพิชต่าง
ๆ พิจิต ร้อยแปดประการ ยังมีพวงมะลิร้อย ยังมีสร้อยสังวาล
ด้ายมงคลกาล สวมเกล้าโมลี ทั้งมนุษย์เทววันทาพุทธดี
ลายลักษณ์ชินสีศรที่บูชา ทุกโคกโรครภัยขออย่าได้มีมา
สติปัญญาขอให้เชียวชาญ จิตข้าผ่องแผ้วมาด้วยแก้ว
สามประการ สิ่งใดเข้ามาพานขออย่าได้สมาคม จิตน้ำใจ
เลื่อมใสสู่สม มโนภิรมจะสิ้นอายุไซ้ ดับจิตไป ขอให้ได้ไปสู่
สวรรค์ชั้นนิมาน นิพพาน นะ ปัจจะโย โหตุ พะวันตุเม..

(...จบบริบูรณ์...)

....ลายลักษณ์เบื่อง่าย....

อิติปิโส ะคะวา ะระหัง ะระหัง ข้าพเจ้าจะ
ขอยอกรขึ้นพนมบังคมพุทธดี ตั้งเหนือโมลีตั้งดอกประทุมมา
ข้าพเจ้าจะไหว้คุณพระบาท ทั้งคู่เรื่องรอง สิบนิ้วต่างรูปเทียน
ผมเฝ้าเก้าเกิดต่างดอกประทุมเมตบัวทอง พรั่งพรายวาจา
เพราะพร่องต่างรูปเทียนทอง ถวายดวงใจข้าหมายต่าง
รสสุคนธา พระบาทตรยุคน ทั้งคู่เลิศล้ำสทลปรากฏรจนา
ยังมีงจักรแก้ว พราวแพรวพอลา กุมกำโสภาดวงพุ่มประทุม
ทอง มงคลงามสอดสร้อยร้อยแปด ประดับแสงแก้วแววับ
แก้วมณีสีขาวผ่อง กระจ่อมเงิน กระจ่อมทอง กระจ่อมแก้ว
แพรวพราว ถาดเงินถาดทอง เรื่องรองสุกใส ถาดแก้ว
แพรวพราว ยังมีจักรพัทธราเสนาผู้ใหญ่ ถืององไสวเห็น
งามบรรจง สิบหกชั้นฟ้า สิบห้าชั้นดิน อินเจ้าบรรจงแสน
สาวชาวสวรรค์เทวัน ทุกวันนั่งเฝ้าอยู่เป็นวงษ์ อยู่ทิพวิมาน
ยังมีพรหมโสรัสสิบหก ชั้นปรากฏกุ่มแก้วแกมกันประดับมุข
ทุกชั้นวิมานโบกกระสิงหนาน พระพรหมชมชานชานทุกชั้น
พระพรหมมา ยังมีพระอาทิตย์พระจันทร์เรืองฤทธิ์ ขับริด

ไล่เลี้ยวเวียนรอบราศีรัศมีรุ่งฟ้า ดวงดาวดาราสลับวิมาน
ยังมีเขาหัสสะ กันล้อมรอบเจ็ดชั้น เขาแก้วเมรุมาส ยังมี
สีทันดอนสอดซ่อนบุปผา ขุนราชจะปึกษาวิมานฉิมพลี ยังมี
พญาไก่อ้วนนกเรียนพราวแพรวกีนราสินี สัตวานรีแขก
เต้าชันชาน ยังมีนกการะวัดมีปีกแดงฉาน ยังมีพญาไก่อ้วน
สอนช้างแก้วกุนซอน ม้าแก้วแพรวพราว สิงโตอย่างเยื้อง
เสือเหลืองเสือลายขุนรายเวียนฉาน นางโคคาวินให้นมลูก
กีนมรื่องแกร่งหน้าชม ขาวผ่องประไพ ยังมีเจ็ดสระศรี
นัตที่หลงไหลสายสินธุ์ แสนใจมัจฉาหน้าชม ยังมีเต่าเงิน
เต่าทอง ติดตามลอยล่องในท้องคองคา ยังมีสำเภาแก้วสำเภา
ทองพราวแพรว เห็นงามบรรจง นับมาจนหมดพรรณนา
มากหลายลายลักษณ์พระพุทธรองค์ มีสิ้นทุกอย่างงามยิ่งบรรจง
อยู่ในบาตรพวงของพระพุทธรูปา พระศรีสรรเพชร พระเจ้า
ท่านเสด็จจะโปรด อยู่ในโลกอันโลกา ยังมีดอกบัวทองทั้งสอง
โสภามุขขึ้นจากพื้นพระสุธารองรับไว้บ่อวิมาน ทุกอย่างพระ
บาทตรดวงกุ่มประทุมมาส มิได้คลาดจากสถานที่ใดไม่สบาย
พระพายพัดพานหอบเอารสสุคนมารามามัสการรอยพระพุท
ธองค์ หอบเอาทรายแก้ว งามเลิศสระแล้ว มาโปรยปรายลง
ให้ทาง ราบเรือนในพื้นบาตรพวง ของพระพุทธรองค์ท่าน

เสด็จจะสร้งคงคา พระเจ้าท่านเสด็จญาณิตวงพุ่มประทุมมาส
ได้อันตะระทานให้เห็นปรากฏทั้งโลกหญิงชาย เขยียบย่ำ
ทำลายกลายเป็นโทสะ พระเอกอักคะอาจารย์ท่านเข้านิพพาน
ล่วงลับโลกา ยังอยู่แต่รอยพระพุทธรองค์อันทรงศักดิ์ดา
บรรจกรบห้าสถานโดยมี พระบาทหนึ่งปรากฏอยู่บน
บรรพตสุวรรณคีรี พระบาทสองกรุงศรีเมืองลังกาบ่อวอน
พระบาทสามทศพลอยู่สิงขรอยู่ในกรุงนาคะนาคี พระบาทสี่
อยู่บนครนพบุรี พระบาทห้าไปประดิษฐ์สถานไว้ในแม่น้ำมะทา
เทวาทิพย์บ่อดี ผูกปลากุมภริเข้าเผ้าในแม่น้ำ พระบาทห้าแห่ง
พระเจ้าสำแดงอย่างเขยียบไว้นั้น พระแท่นรงรังเป็นที่วันทา
เทवासุดาบรรณ พวกมนุษย์คนธรรพ์อะสุรี อะสุรา พระบาท
เริงสะไกรไว้ สั่งสอนใจหญิงชาย ท้าหน้าหัวคำ ไก่ขันทุกวัน
อัตร่าให้อุดส่าห์ภาวนาให้เป็นนิรันดร์ ใครรู้สายลักษณ์ได้
บุญมากนักถึงแปดหมื่นสี่พัน เหมือนได้พบพระพุทธรองค์
เมื่อท่าน ขึ้นทรงธรรมพรรณนามาจนจบครบแล้ว สมบูรณ์
อะระหัง วันทามิคุดะมัง อะระหังวันทามิสุตตะมัง อะระ
หังวันทามิ สัพพะทา นิพพานะปัจจะโย โหตุ..

(...จบบริบูรณ์...)

ถึงฤๅณมัตถการงานพระบาท
เดือนสามเสียดหมุนเวียนเปลี่ยนดิถีหน
ประชาชีทั่วไปในสากล
หลายแห่งหนหันหน้ามาชุมนุม

ต่างตั้งหน้าตั้งตาหากุศล
หวังเอาผลบุญลบล้างกรรมลุ่ม
ให้ชีวิตยืนอยู่ด้วยบุญคุ้ม
เหมือนเป็นพุ่มโพธิ์ทองป้องกรรมเวร

ขอแนะนำพระบาทพลวงไม่ลวงหลอก
ตั้งต้นดอกจากจันทบุรีไฉ่ฝ้าย
มุ่งขึ้นเหนือไม่เหล็ดบ่กว่าแรงเลย
ไม่ช้าเฉยถึงเขาไร่ยาห้าหกกีโล

เข้าถนบนพระบำราษภูริราตุร
ไม่อาตุรเหมือนที่คิดจิตพิไฉ่ฝ้าย
ทางสะดวกไม่ทุกขริออนแสนแสน
ไม่ช้าเฉยถึงท่าโสมถีนตมโข

ไปอีกนิตชิดเข้าไปใกล้คลองขวาง
คลองไม่ขวางถึงกับนางต้องอ่อนโยน
มีคลองคั่นกันเพียงนิดไม่อุดโรย
ก้าวไปนิตจิตก็โอบบินข้ามไป

มองสองถิ่นข้างทางหว่างที่ผ่าน
ดูสถานหลากหลายตามผล
เงาภูเขาเรียนลัมสุกดูไม่ปน
ไม่อับจนเพราะผลดีมีเงินตาม

ไปเรื่อยเรื่อยเรื่อยฉิวลมปลิวพัด
โอบสะบัดพัดส่องส่องขึ้นเหนือ
ถึงกะทิงยังเพลนเจริญเมื่อ
ทุกไม่เลื้อเลื้อไม่ผ่านเมื่อท่านไป

ชื่อนั้นดูแสนดูทะลุร้าย
กะทิงกรายกล้ำกรียังขวัญหนี
พอได้พบสัปพัตรเพียงสักที
ขวัญขวัญยากจะอยู่คู่จนตาย

จากกะทิงเลี้ยวสี่แยกแสกไปขาว
ขวัญขวัญมุ่งต่อพอเหงื่อหาย
พบทางแยกแตกต่อไปทางซ้าย
ทางสบายหายเหนื่อยไม่เหนื่อยองค์

ไปอีกนิตชิดเข้าแล้วแก้วตาพี่
ไม่ถึงสามกิโลดีพบแนวป่า
เห็นวัดพลวงมิได้ดวงเจ้าขวัญตา
แก้วกัญญาได้ตั้งต้นรับผลบุญ

จากวัดพลวงล่องเดินเพลนชมป่า
ตั้งอุราหมายยอดดอยรอยพระบาท
ย่ำเพลน ๆ เดินตากลมชมธรรมชาติ
สองกิโลไพร่น้ำตกสาดกระเซ็น

งามจริงหนองงามแท้ดูแม่งาม
งามแท่นข้างงามประดับเมื่อพบเห็น
กระแสน้ำไหลซ่าน้ำขึ้นเย็น
ถ้าเป็นปลาคงได้เล่นสำราญใจ

เดินไปอีกราวกึ่งหนึ่งกิโล
ก็จะโผล่ถึงเจดีย์ที่มีไว้
พักหายเหนื่อยเมื่อยล้าแล้วค่อยๆ
จรดอไปอีกราวสองกิโล

เดินเดินมาเมื่อยล้าระอาจิตร
มาคิด ๆ คำนวนดูไกลโ
แต่สมหวังถึงที่หมายใจพองโต
รอยพระบาทโผล่เงื้อมตระหง่านสถานศิลา

เป็นรอยบุบยุบลงเหมือนหงแต่
ไม่ได้แล้สร้างเสริมสร้างพลังนัยดา
พระพุทธรูปองค์คงจะเสด็จมา
ประทับตรารอยบาทเป็นอัศจรรย์

ถึงถิ่นนี้มีสิ่งใดในดวงจิต
จะได้คิดอธิษฐานขานน
นมัสการด้วยใจอันกุศลพลัน
จะพาท่านปลอดโปร่งโล่งใจเคย.

ประวัติ - โดย -

พระครูธรรมสรคุณ ผู้ร่างประวัติเขาศิขณภูมิ (พลวง)

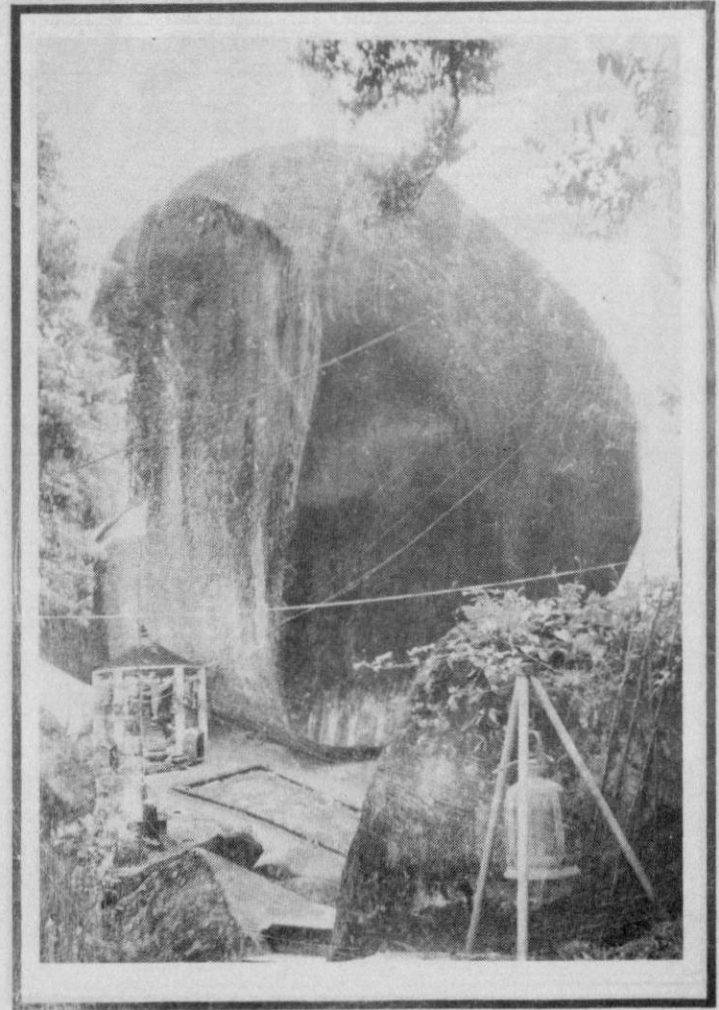
การพบรอยพระพุทธรูปทางเขาศิขณภูมิ ออกจะเป็นบุญญาภิหาร
ของชาวจังหวัดจันทบุรีมิใช่น้อย นับว่าเป็นโชคของพุทธศาสนิกชน
และเป็นมิ่งขวัญของชาวจังหวัดจันทบุรี และพุทธศาสนิกชนทั่วทั้ง
ประเทศไทย

เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๗ โดยมีนายตั้งพร้อมด้วยพวกหลายคนด้วย
กัน ได้พากันเดินทางขึ้นไปบนเขา เพื่อหากฤษณะกล่าฟักมาขาย
ทำที่ปักไถบนเขาหลายวัน ตอนกลางวันต่างคนต่างก็ออกไปแสวง
หาโชคกลาง วันหนึ่งพากันกลับที่ปักไถไม่ถูก ต่างพากันเดินวนอยู่บน
เขาหลายรอบ วนเวียนไปมากี่มาที่แห่งนี้หลายครั้งจนเหนื่อยอ่อน
ในที่นั้นเป็นหินลานกว้างใหญ่ จึงพากันขึ้นไปพักเหนื่อย
เพื่อนคนหนึ่งของนายตั้งได้ถอนหญ้าเพื่อจะนอนพักก็พบแหวน
ใหญ่ขนาดสวมหัวแม่เท้าได้ เมื่อช่วยกันตรวจดูก็ปรากฏว่าเป็น
แหวนทำด้วยนาค เมื่อพบโชคกลางเช่นนี้ก็ช่วยกันถอนหญ้าเพื่อ
แสวงหาโชคกันใหญ่ ตอนนีไม่พบอะไร นอกจากหินแผ่นหนึ่ง
มีพื้นที่เป็นรอยรูปกันหอย หลังจากนั้นก็กลับบ้านได้อย่างสะดวก

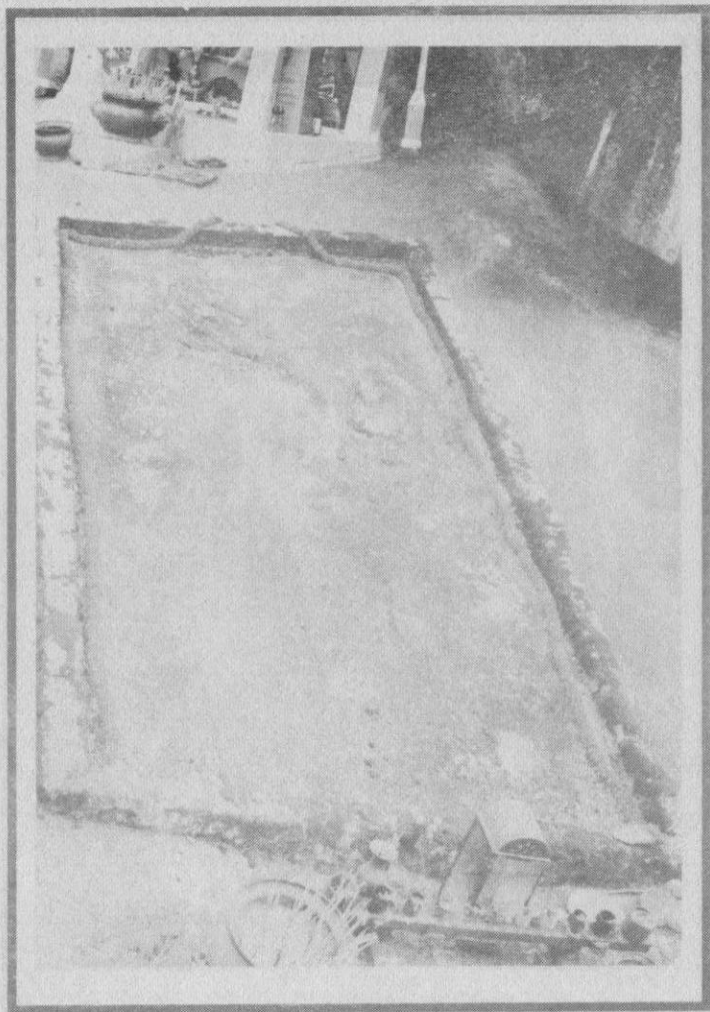
ง่ายตาย ต่อมานายตั้ง นายนำ นายปลื้มได้นำบุตรชายไปอุปสมบทที่วัดพลับ อ.เมือง จ.จันทบุรี เมื่อบวชลูกชายเรียบร้อยแล้ว จึงกลับบ้านไม่ทัน จึงค้างคืนที่วัดนั้น รุ่งขึ้นก็เป็นงานเทศกาลปิดทองรอยพระพุทธรูปจำลอง นายตั้งจึงซื้อทองไปปิดรอยพระพุทธรูปจำลองนั้น เมื่อปิดแล้วจึงพูดขึ้นว่า พระพุทธรูปที่เขาเช่นนี้ทางบ้านผมก็มีเหมือนกัน พระได้ยืนเช่นนั้นก็จึงเรียนให้เจ้าอาวาสวัดทราบ สมัยนั้น หลวงพ่อเพชรเป็นเจ้าอาวาสวัดพลับ

โปรดอ่านบันทึกของชาวจันทบุรีคนหนึ่งต่อไป

ขณะนั้น หลวงพ่อดำรงตำแหน่งเจ้าคณะจังหวัดจันทบุรี จึงเรียกนายตั้งไปได้ถาม นายตั้งจึงเล่าความเป็นความจริงเจ้าคณะจังหวัด จึงให้พระไปพิสูจน์ดู นายตั้งเป็นผู้นำทางเมื่อไปพบเข้าก็เป็นความจริงดังที่นายตั้งบอก จึงได้นำแหวนจากนายตั้งไปถวายเจ้าคณะจังหวัด ต่อมาเจ้าคณะจังหวัดได้ไปดูด้วยตนเองไปดูก็เป็นความจริง จึงได้ตรวจดูตามบริเวณนั้นทั่วไป ก็พบสิ่งแปลกประหลาดและสิ่งมหัศจรรย์หลายอย่าง ดังจะได้กล่าวชี้แจงต่อไป รอยพระพุทธรูป นั้นท่านทรงเหยียบจารึกไว้ที่ศิลาแผ่นใหญ่ บรรจุคนนั่งได้เป็นร้อยกว่าคน บนยอดเขาสูงสุด กว้าง ๑ เมตร ยาว ๒ เมตร และทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของรอยพระพุทธรูปนั้น ยังมีหินกลมก้อนหนึ่งใหญ่มาก หินก้อนนี้เรียกกันว่า หินลูกพระบาท

ลูกบาตร

ຮອຍພຣະພຸດທະບາດ

ທ້າວສັກກະເທວຣາຊ

ศาลองค์อินทร์

พระนอน

ตั้งขึ้นมามองแล้วน่าแปลก และมหัศจรรย์เป็นอย่างมาก ไม่น่าจะตั้ง
อยู่ได้เลย มองดูแล้วคล้าย ๆ ลอยอยู่เฉย ๆ และยิ่งไปกว่านั้นคน
ก่อน ๆ เล่ากันต่อมาว่า เขาเคยเอาด้วยสายสิญจ์คล้องแล้วหลุดมาได้
พิสูจน์ดูแล้วก็น่าจะเป็นไปได้ ดูโปร่ง ๆ คล้าย ๆ ไม่ติด อะไรเลย
และยังมีหินอีกลูกหนึ่งใหญ่มากเหมือนกัน อยู่ตรงกันข้ามกับลูก
พระบาทนี้ ก็มีรอยพระหัตถ์ไปรับหินก้อนนี้ จากรอยพระพุทธรูป
กับรอยพระหัตถ์นั้น ห่างกันประมาณ ๕ เมตร และยิ่งแปลกไปกว่านั้น
ในก้อนหินนั้นตรงกันข้ามกับรอยพระหัตถ์ ยังมีรูปรอยเท้าใหญ่
อันนี้เขาเรียกว่ารอยเท้าพญามาร เพียงแหงนหน้าขึ้นไปมองจะเห็น
ได้ทันที สูงประมาณ ๑๕ เมตร ต่อจากนั้นไปทางทิศตะวันตกเฉียง
เหนือห่างจากหินลูกนี้ไปเพียง ๑๕ วา ก็มีหินลูกข้างบนเป็นลาน
จะมองเห็นรอยรถหรือรอยเกวียน นี่ก็น่าแปลกมาก ยืนบนหินลูก
นั้นมองลงไปทางทิศเหนือจะเห็น ถ้าเต่า บนหลังถ้าจะมองเห็นเป็น
รูปเต่า ลักษณะคล้าย ๆ เต่าปลวก ต่อจากนั้นก็หันไปทางทิศตะวัน
ออกเฉียงเหนือของรอยพระพุทธรูป ก็จะไปพบกับถ้ำช้าง ถ้ามอง
จากรอยพระพุทธรูปไป จะเห็นหินก้อนหนึ่งมีรูปลักษณะ
คล้ายช้างจริง เลยจากช้างไปสูงสุดนั้น เราเรียกว่าห้างฝรั่ง ที่เรียกว่า
ห้างฝรั่ง ก็เพราะฝรั่งไปตั้งห้างส่องกล้องเพื่อทำแผนที่ มองไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงใต้ยังมีถ้ำอีกถ้ำหนึ่งเรียกกันว่า ถ้ำสำเภา เพราะ
มีหินก้อนหนึ่ง ข้างบนถ้ำมีลักษณะคล้าย ๆ เรือสำเภา จึงเรียกว่า
ถ้ำสำเภา ยังมีอีกถ้ำหนึ่งได้พระบาทนี้เรียกว่าถ้ำตฤณ พระบาท

แห่งนี้ทำไมจึงเรียกว่า เขาคิชฌกูฏ ที่เรียกเช่นนี้ก็เพราะมีชื่อเขาใน
กรุงราชคฤห์ในประเทศอินเดียลูกหนึ่ง ชื่อว่าเขาคิชฌกูฏ ฟังแล้ว
สะเทือนใจคล้าย ๆ กับว่าได้ไปยังนครราชคฤห์ อันเป็นที่ประดิษฐาน
พระพุทธรูปของพระพุทธองค์ครั้งปฐมโพธิกาลโน้น และการไป
มากก็ไม่สู้ไกลนักนึกไปว่าปีหนึ่งเรายังได้มีโอกาสไปนมัสการ
รอยพระพุทธรูปครั้งหนึ่ง บาทหรือเท้า นับว่าเป็นอวัยวะที่ต่ำที่สุด
ของมนุษย์เราแต่เท่านั้นเป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุด ถ้าขาดเท้าเสียก็ไม่สามารถที่จะไปประกอบคุณงามความดีได้ โดยเฉพาะเป็นเท้า
ของพระพุทธองค์ด้วยแล้ว เป็นเท้าพิเศษและบริสุทธิ์ เพราะเท้าของ
ท่านไม่ได้ใช้ไปในทางสามะเลเทเมา ไม่ใช่เท้าไปก่อความทุกข์หรือ
ความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใด ไม่ไปทำทุจริตลักฉ้อหรือพยาบาท
ปองร้ายผู้ใด ไม่ใช่เดินไปทำชู้กับเมียใคร เท่านั้นใช้ทางดีก็ได้ทางชั่ว
ก็ได้ เช่น ใช้เท้าไปก่อกรรมทำเข็ญ ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น
เช่น ใช้ไปลักขโมย หรือเบียดเบียนผู้อื่น ไปเล่นการพนัน ไปดื่มสุรา
ยาเมาเช่นนี้ เป็นเท้าที่อัปปรีย์หรือจัญไร นี้เรียกว่าใช้เท้าไปสู่อบาย
หรือนรก ไม่ซำก็ไปติดคุกติดตะรางได้รับความเดือดร้อนอย่างนี้
ไม่มีใครเลื่อมใสและเคารพกราบไหว้ ส่วนเท้าของพระพุทธองค์แม้
จะประดิษฐานอยู่แห่งหนตำบลใดก็ตาม ถ้าเรามีความเชื่อมั่น มีความ
เคารพกราบไหว้ด้วยใจอธิษฐานแล้ว ย่อมเกิดผลสำเร็จแก่ผู้นั้นทุกคน
และจะเป็นสิริมงคลแก่ผู้นั้นตลอดไป ด้วยใจอันแน่วแน่ของกระแส
จิตของผู้นั้น ถ้าไม่แน่วจริงก็ขึ้นไปนมัสการไม่ได้ เพราะจะต้องปีนป่าย

ขึ้นไปสูงไม่ใช่เล่น นับจากระดับน้ำทะเลขึ้นไปถึงยอดเขาสูงประมาณ
๑,๐๐๐ เมตร จากวัดพลวงขึ้นไปประมาณ ๕ ก.ม. หรือ ๑๒๕ เส้น
ท่านอ่านมาถึงตอนนี้อาจจะแปลกใจว่า จากระดับน้ำทะเล ๑๐๐๐ เมตร
จากวัดพลวงไป ๕ ก.ม. หรือ ๑๒๕ เส้นนั้นผิดกันมาก ก็เพราะน้ำ
ทะเลนั้นวัดตรงส่วนจากวัดพลวงไปนั้น ต้องปีนไปตามไหล่เขามิขึ้น
แล้วก็ลง รวมแล้วทั้งหมด ๑๒ ชั้น ฉะนั้นจึงดูว่าไกลมาก นับว่า
ประเทศไทยทั้งประเทศไม่มีรอยพระพุทธรูปแห่งไหน ที่พบมา
แต่ละแห่งอาจจะยืนยันได้ว่าไม่มีประดิษฐานสูงถึงขนาดนี้ ทั้งนี้เพราะ
พระพุทธองค์ท่านคาดการณ์การไกลว่า พุทธศาสนิกชนในกาลต่อไป จะมี
ศรัทธาแก่กล้าถึงขนาดไหน และจะมีความเชื่อมั่นและสักการบูชาท่าน
แค่ไหน ทั้งนี้อาจจะวัดได้จากพุทธศาสนิกชนผู้แสวงบุญทั้งหลายได้
หลังไหลพากันไปนมัสการทุกสารทิศด้วยศรัทธาอันแรงกล้า ด้วยน้ำ
จิตอันแท้จริงของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ผู้เขียนกล้ารับรองได้ว่า
ถ้าไม่มีศรัทธาจริง ๆ แล้ว ยากยิ่งที่จะขึ้นไปได้ แม้แต่บุคคลที่กำลัง
อยู่ในวัยเบญจเพสร่างกายยังแข็งแรงไม่มีศรัทธาในพระองค์ท่านแล้ว
ยังล้าถอยหลังกลับไปเปล่า ๆ ปิละมาก ๆ ถ้ามีศรัทธาแก่กล้าจริง ๆ
แล้ว แม้แต่มีอายุเข้าวัยชรา ถึง ๖๐-๗๐ ปี เดิน ๔ เท้า ๓ เท้า ก็ยัง
ขึ้นไปนมัสการกันปิละมาก ๆ นับว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง
สมด้วยพุทธภาษิตของพระพุทธองค์ ตรัสไว้ว่า "สัทธา ปสาทะ
ปฎิธิตา" ศรัทธาตั้งมั่นอยู่ในสิ่งใด สิ่งนั้นย่อมสำเร็จผลตาม
ความมุ่งหมายทุกประการ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่มีบุคคลบาง

จำพวกที่ไปด้วยไม่มีศรัทธา ไปอยากรู้อยากเห็นหรือไปเพลิน ๆ ตามเพื่อนพวกนั้น มักจะถูกรุกขเทวดาที่ปกปักษ์รักษารอยพระพุทธรูปบาทแห่งนี้ลงโทษกันบ่อย ๆ แทบทุก ๆ ปี ทั้งนี้เราจะเห็นได้จาก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ แต่ไม่ต้องออกนาม เขาไม่ใช่ศาสนาพุทธ เขาขึ้นไปสนุกกับเพื่อนเขา ผู้นั้นมาจาก จ.ระยอง เขาเป็นผู้ชายเสียด้วย เพื่อน ๆ ทุกคนพากัน นมัสการรอยพระพุทธรูปบาททุกคน แต่เขาไม่มีศรัทธา เขาหัวเราะคล้าย ๆ เป็นเรื่องที่น่าขบขัน เห็นว่าพวกเรานี้หลงไปกราบหิน หรือกราบรอยดินอะไรกันทำนองนี้ แถมรองเท้าไม่ยอมถอดเสียด้วย นัยว่าเป็นหนามแทงตาชาวพุทธเราหนักหนาทีเดียว ต่อจากนั้นมาได้สักครู่เดียว ชายผู้นั้นก็นึกอยากง่วงนอนก็ไปนอนบนแผ่นหินทางทิศใต้ของรอยพระพุทธรูปบาท ห่างจากรอยพระบาทไม่ไกลนัก แล้วเขาก็หลับไป ที่หลับไปนั้นเขาฝันว่าวิ่งลงมาจากที่สูง แต่ไหนได้ตัวไม่ได้วิ่งสักหน่อยเท่าที่เขาใช้เท้าวิ่ง แต่กลับใช้หลังวิ่งกลิ้งลงไปกระทบหินศรีษะแตกหลายแผล สลบไปหลายชั่วโมง เสร็จหนึ่หนุญยังมี ยังไม่ถึงที่ตายหาไม่ก็เป็นสิ่ง เทวดายังสงสาร และยังเลี้ยงไว้ให้ผู้อื่นได้แจ้งประจักษ์ เขามีความตกใจเป็นอย่างมาก ทางคณะกรรมการพระบาทได้ช่วยกันปฐมพยาบาลฟื้นขึ้นมาก็พาเขาผู้นั้น ไปกราบขอขมาลาโทษที่รอยพระพุทธรูปบาทก็ค่อยทุเลาเบาบางขึ้นทันที แล้วก็กลับไปด้วยความปลอดภัย

ในปี พ.ศ.....มีหญิงสาววัยรุ่นมาจาก อ.ขลุง จันทบุรี

แต่ไม่ต้องออกนามประเดี๋ยวนางจะอาย ปิดไว้เป็นความลับก่อน ร่างกายชะโอดชะอ้อนแอ้นไม่เคารพบุษนียสถาน เหยียบย่างไปทั้งรองเท้าไม่ถอดรองเท้า ขณะนั้นเองเทวดาที่รักษารอยพระบาทก็บันดาลให้มีลมพัดอย่างแรง พัดเอาร่างของนางที่อรชร เกือบหาละลือปลิวคว้าง นางทรงตัวไม่อยู่ไปชนเอาหินสลับไปเหมือนกัน เตะชะบุนญคณะกรรมการพระบาทรับเอาไว้ทัน ถึงอย่างนั้นก็ยังสลับไปหลายชั่วโมง นี่แหละเราชาวพุทธทั้งหลาย ทุกคนอย่าได้ประมาทในเมื่อมีโอกาสขึ้นไปแล้วอย่าพลั้งเผลอ จงถอดหมวกถอดรองเท้า ก่อนเคารพบนอบกราบไหว้ นมัสการบุษนียสถาน อย่าให้รุกขเทวดาท่านโกรธ บันดาลอาจถึงแก่ชีวิตพลิตสังขารมรณา ขึ้นไปแล้วจงทำแต่ความดีทั้งกายใจและจิตส่งกระแสจิตไปยังพระพุทธรองค์อุปมาเหมือนท่านยังทรงมีชีวิตประทับอยู่ต่อหน้าพวกเราเห็นแต่รอยเท้ายังเฝ้าโสภิต จงอธิษฐานจิตขอให้ได้พบพระพุทธรองค์ เรื่องอธิษฐานในสมัยก่อนที่ท่านมีพระชนม์อยู่ ท่านได้ตรัสรู้เป็นสัมมาสัมโพธิญาณ หรือจะเรียกในบารมี ๓๐ ทดก็ได้ คือ อธิษฐานปารมี อธิษฐานอุปารมี อธิษฐานปารมัตปารมี เรื่องราวของอธิษฐานนี้มีตัวอย่างมากมาย ฉะนั้นถ้ามีกุศลบารมีได้ขึ้นไปนมัสการรอยพระพุทธรูปบาทแห่งนี้แล้ว จงตั้งจิตอธิษฐานให้ดี ปรรณาส่งที่ดีที่ชอบของเราตามความพอใจ ท่านกลับไปจะมีแต่ความปลอดภัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายและรุกขเทวดาที่รักษารอยพระพุทธรูปบาทแห่งนี้ ก็จะอำนวยอวยพรให้ท่านได้รับแต่ความสุข ความสมบูรณ์

พลผลร่วมเย็นเป็นสุขตลอดกาลทุกเมื่อ

ตัวอย่างคนที่ขึ้นไปแล้วประกอบแต่คุณงามความดี ถึงแม้มีอุปัทวเหตุก็ไม่เป็นอันตราย ประมาณ ๒๐ ปีล่วงมาแล้ว มีพระภิกษุรูปหนึ่ง ชื่อหลวงตามุกข์ ประจำอยู่สำนักวัดแก่ง ต.วังแซ้ม อ.มะขาม จ.จันทบุรี นี้เอง ได้ขึ้นไปนมัสการรอยพระพุทธรูป พร้อมกับพุทธศาสนิกชนทั่วไป เผอิญเดินหลบสีกาพลัดตกลงมาสูงประมาณ ๑๐ วา เหมือนปาฏิหาริย์ ไม่มีอันตรายอะไรเลย

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้ ได้มีแม่ชีจีนคนหนึ่งถือศีลกินเจเต็มที่ประจำอยู่เขาสามมุข จ.ชลบุรี ได้เดินทางไปนมัสการรอยพระพุทธรูปแห่งนี้ ได้เห็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสิ่งอัศจรรย์ทั้งหลายก็คิดอยากจะอยู่บนยอดเขานี้ตลอดไป และไม่ยอมลงไป ส่วนญาติ พี่น้องลูกหลานไม่อยากให้อยู่ กลัวจะเป็นอันตราย พร้อมทั้งที่อยู่ก็ไม่มีด้วย ฉะนั้นลูกหลานจึงพร้อมใจกันไปสร้างกุฏิให้อยู่เป็นพิเศษ ๑ หลัง อยู่ตั้งแต่เดือน ๓ ถึง เดือน ๗ รวม ๔ เดือน แม่ชีคนนี้แกมีบุญมาก ถึงกับมีเสือมาอยู่เป็นเพื่อนด้วย อยู่กับคนลับแล ไม่มีใครอยู่เป็นเพื่อน อยู่ผู้เดียวบนยอดเขานี้ เดียวนี้ได้มรณภาพไปแล้ว

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ นี้ ผู้เขียนก็ได้เปิดให้ไปนมัสการพระนอน เป็นศิลาอยู่ทางทิศตะวันตกของรอยพระพุทธรูปไป ๑,๒๐๐ เมตร เปิดวนอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ไปทางทิศเหนือของรอยพระบาท ประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร รูปพระพุทธรองค์ทรงบาตร พบเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ อยู่ที่ศิลาฝาพระหัตถ์ของพระองค์

เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ พบรอยเสือใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกห่างจากรอยพระพุทธรูปประมาณ ๔๐๐ เมตร

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ พบพระพุทธรูปปางลีลา พร้อมพุทธสาวกที่ศิลาลูกบาต

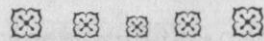
วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. พบบรมรูปในหลวงองค์ปัจจุบันนี้ปรากฏขึ้น ทำให้ญาติโยมถึงมีความฉงนสันทะไปตาม ๆ กัน ถึงกับถ่ายติดมาดั่งมีปรากฏในรูปถ่ายอยู่นี้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มหัศจรรย์ทั้งนั้น

และยิ่งไปกว่านั้นในปี ๒๕๑๕ นี้ อาตมาได้พาหลวงพ่อบัว ท่านมาจากจังหวัดสุรินทร์ มาจำพรรษาที่วัดทุ่งสะพาน มีโอกาสดังกล่าวได้พาท่านขึ้นไปนมัสการรอยพระบาท ท่านเป็นคนช่างวิจารณ์ ท่านเพียงแค่คิดในใจว่า รอยพระบาททำไมถึงใหญ่อย่างนี้ และไม่กล้าเข้าไปใกล้ลูกบาตกลัวล้มทับพอดกกลางคืนท่านจำวัดฝันเห็นมีคนรูปร่างใหญ่ดำ มีมือตะบองยื่นชี้หน้า ว่าท่านว่าเป็นสมณะ

ท่านไม่ควรคิดผิด ควรจะคิดเสียใหม่ให้ดีกว่านี้ ท่านตกใจกลัวมาก ถึงกับเรียกอาตมาเสียงลั่น อาตมาถามเป็นอะไรหลวงพ่อก็ ท่านก็เล่า เหตุการณ์ให้ฟัง แล้วท่านก็พูดว่าผมผิดอะไรไม่รู้ อาตมา ก็บอกว่า หลวงพ่อผิดอะไรผมจะรู้หลวงพ่อก็หรือ เรื่องผิดนั้นก็มีหลายอย่าง ด้วยกายก็ได้ ด้วยวาจาก็ได้ ด้วยใจก็ได้ ท่านก็บอกว่าเมื่อวานนี้ ผมคิดอย่างนั้น ๆ อาตมาก็บอกว่า อย่างนั้นหลวงพ่อก็รีบไปขอขมา ลาโทษเสีย ท่านก็ไปจุดธูปเทียนขอขมาเสีย พักอีกสองสามคืนก็ไม่มีอะไร นี่ก็น่าคิดอีกอย่างหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่ง เมื่อปี ๒๕๑๔ นี้เอง มีเด็กชายอายุประมาณ ๑๓-๑๔ ปี เป็นเด็กที่โหนไม้ทราบไม่ได้ถาม ขึ้นไปฟังเสียงจุดประทัด โยนไปในรอยพระบาท โฆษกห้ามไม่ให้ฟัง พอไม่เข้าใจนานต่อมาสักครู่ ก็มีคณะกรรมการอุ้มมาหาอาตมา ถามได้ความว่า ตกลงที่หน้าถ้ำ ตาอาตมาถาม ได้ความว่าเป็นผู้จุดประทัดนั่นเอง ก็ไม่เป็นอะไรมากนัก อาตมาปัด ๆ เป่า ๆ ให้แล้วก็สั่งว่าที่หลังที่หน้าอย่าชนอย่างนี้ แล้วก็ให้เขาไป

ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายมีโอกาสหรือบุญพาวาสนาส่งขึ้นมานบนนี้ ถ้ามีโอกาสพักแรมหรือค้างคืน จงพยายามทำสติให้ตื่น จงพยายาม ทำใจให้สงบ คิดดี ทำดี พูดดี ท่านจะได้พบแต่สิ่งที่ดี ๆ

เหตุความเป็นมาของคำว่าเขาศิขณภู

เดิมชื่อเขาแห่งนี้ว่า พระบาทพลวง เพราะตั้งอยู่ในพื้นที่ บ้านพลวง ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีชื่ออย่างนี้ นับเป็น ๑๐๐ ปี เรียกว่าหลายอายุคน และอยู่ในความดูแลของวัด พลวงตลอดมา ต่อมาประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๐ ท่านพ่อพระครู พุทธบทบริบาล อดีตเจ้าอาวาสวัดพลวงในขณะนั้น ว่าที่พระครูนั่งอยู่ เห็นว่าการทำงานหรือจะพัฒนาให้เจริญก็เป็นไปไม่ได้ เกี่ยวกับ สังขารก็ทรุดโทรมลง ท่านจึงได้มอบภาระให้ทางคณะสงฆ์อำเภอ มะขามร่วมกันดูแลจัดการพระพุทธรูปแห่งนี้ ทางคณะสงฆ์จัดการ ร่วมกัน ประมาณ ๔ ปี ทางคณะสงฆ์ก็ทำไม่ได้ เพราะคนอยู่ห่างไกล กันมาก การสัญจรไปมาลำบากมาก และการขึ้นลงไม่ชำนาญ และ เกี่ยวกับไม่มีองค์กรนำ ขาดปัจจัยที่จะสร้างสรรค์ทำให้ดีเท่าที่ควรได้ ควรที่จะเจริญขึ้นแต่กลับเจริญลง เพราะขาดบุคลากรที่ดีนำ ไม่มีใคร กล้าเผชิญต่อการปฏิบัติงาน เพราะขาดตัวประกอบ ทำให้จึงกล่าว อย่างนี้เพราะเหตุว่า ผู้บัญชาไม่อยู่ใกล้ชิด คนทำงานอยู่ห่าง ผู้สั่ง อยู่ห่าง งานไม่สอดคล้องกันจึงไปไม่รอด ในขณะนั้นผู้เขียนก็อยู่ใน คณะนี้เหมือนกัน แต่เป็นข้างเท้าหลัง ไม่ใช่ข้างเท้าหน้า ในขณะนั้น

ว่าที่เป็นพระครูเขียนอยู่ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ทางคณะสงฆ์ก็ได้ให้พระครูเขียน เจ้าอาวาสวัดกะทิงเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาพระบาทแห่งนี้ด้วยความเห็นชอบจากเจ้าคณะอำเภอมะขาม ในขณะนั้นแล้วตั้งเป็นคณะบริหารขึ้นมา โดยมีพระเดชพระคุณท่านพระครูพุทธบทบริบาล อดีตเจ้าอาวาสวัดพลวง ตำแหน่ง เจ้าคณะตำบลตะเคียนทอง เป็นที่ปรึกษา และพระครูเขียน ขนุสโร เจ้าอาวาสวัดกะทิงในขณะนั้นว่าที่เป็นพระครูธรรมสรคุณตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอมะขามขณะนี้ เป็นประธานผู้บริหารและดำเนินงาน เจ้าอธิการแหยม โกสโล เจ้าอาวาสวัดทุ่งสะพาน ขณะนี้ว่าที่เป็นพระครูโกศล ธรรมรัตน์ และตำแหน่งเจ้าคณะตำบลคลองพลูเป็นกรรมการ เจ้าอธิการจำเนียร เจ้าอาวาสวัดปึก ในขณะนี้ว่าที่พระครูเกษมธรรมมาภิรามเป็นกรรมการ และเจ้าอธิการจำนงค์ ขยวิโส เจ้าอาวาสวัดทุ่งตาอินทร์ ในขณะนี้ว่าที่เป็นพระครูประดิษฐสาสนะการ ตำแหน่งขณะนี้เจ้าคณะตำบลพลวงเขต ๒

ฉะนั้นการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารพระบาทพลวงก็เริ่มเป็นพระบาทเขาศิขณภูฏ (พลวง) ก็เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ เริ่มบุกเบิกทางขึ้นและนำรถขึ้นเป็นครั้งแรกและค่อย ๆ พัฒนามาจนถึง พ.ศ. ๒๕๑๘ และหยุดเพียงเท่านั้น บางท่านคิดว่าทำไมไม่ทำให้ถึงพระบาทที่เดียวที่ลำบาก ๆ ผ่านมาแล้วน่าจะทำได้แล้วจะขึ้นได้สบาย

และผู้ที่มีศรัทธา จะมาไหว้กราบกันมากขึ้น แต่ทางฝ่ายผู้บริหารไม่เห็นด้วยอย่างนั้น มองต่างมุมกันคนละมุม ถ้าสบายเกินไปจะทำให้ผู้ที่ไปกราบไหว้ได้บุญน้อยและอาจเป็นช่องทางให้พวกมิจฉาชีพปะปนขึ้นไปด้วยอย่างสบาย และอีกประการหนึ่งอยากจะทดสอบศรัทธาของผู้แสวงบุญว่าจะมีศรัทธามาก หรือน้อยเพียงใด และอีกประการหนึ่งก็จะกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวไป เมื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้วจะทำให้สถานที่ที่เป็นที่เคารพบูชาและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ก็จะเป็นแหล่งมั่วสุมในเชิงลบในสังคมชาวพุทธเราไม่พึงปรารถนา ฉะนั้นเราต้องการให้สถานที่นี้เป็นที่เคารพบูชาของชาวพุทธทั่วประเทศ และนอกประเทศ แม้ศาสนาอื่นเราก็มองไม่ผิดกันเป็นประชาธิปไตยเต็มที่ ฉะนั้นบางคนคิดว่าทำไมพระบาทแห่งนี้ ทำไมไม่เปิดให้นมัสการทั้งปีเปิดไม่ได้ คนที่พูดอย่างนี้เพราะเขาไม่เคยเรียนรู้เรื่องนี้ เพราะฝนตกทั้งปี และอีกประการหนึ่งคือประเพณีหรือวัฒนธรรมถ้าเราทำอย่างนั้นเท่ากับเราเป็นผู้ทำลายประเพณีและวัฒนธรรมของเราเอง ลองนึกดูก็แล้วกัน ภาษาไทยว่าเทศกาลนั้นต้องมีเขตกำหนดเป็นกาลหรือเวลาไม่ทำกันพร่ำเพรื่อจนไม่รู้จัก ฟ้า ฝน แดด ลม แล้ง เพราะตามปกติเมืองไทยเรามีพระพุทธบาทหลายแห่ง ก็จะมีประเพณีเทศกาลเหมือนกันทุกแห่ง เช่นพระพุทธบาทลำพูน พระพุทธบาทตากผ้า พระพุทธบาท ๕ รอยหรือพระพุทธบาทสระบุรี เขาก็จะเรียกว่า

เทศกาลเดือนสาม ตั้งแต่เดือน ๓ ขึ้น ๑ ค่ำ ของทุก ๆ ปี ตลอดมา เช่น สระบุรีเขานิยมเปิดปีละ ๒ ครั้ง คือเดือน ๓ ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๓ กลางเดือนขึ้น ๑๕ ค่ำ หมาเดือนนี้เขาให้คนไทยกราบไหว้อีกครั้ง คือเดือน ๔ ขึ้น ๑ ค่ำ ถึงเดือน ๔ กลางเดือน หมาเดือนนี้เขาจัดให้ คนมอญกราบไหว้ทุก ๆ แห่งกำหนดแค่ ๑๕ ทั้งนี้ นี่คือประเพณี นมัสการรอยพระพุทธรูปทั่ว ๆ ไปของเมืองไทยเรา พระพุทธรูป เขาคิชฌกูฏ (พลวง) จันทบุรี ของเรานี้ก็เหมือนกัน เริ่มเดือน ๓ ขึ้น ๑ ค่ำ ตลอดมาตั้งแต่ปู่ย่าตาทวดสืบทอดถึง พ.ศ. ๒๕๓๖ ทำไมจึง เปิดแค่ ๑๕ วัน ก็ในสมัยนั้นประชาชนยังน้อยแค่ ๑๕ วันก็หมดคน แล้ว แต่ขณะนี้พระพุทธรูปเขาคิชฌกูฏ (พลวง) จันทบุรี เปิด นมัสการ ๖๐ วัน หรือ ๒ เดือนเต็ม เริ่ม พ.ศ. ๒๕๓๖ เปิด ๓๐ วัน คือ ๑ เดือน มา พ.ศ. ๒๕๓๗ เปิด ๔๕ วัน คือเดือนครึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๘- พ.ศ. ๒๕๔๐ เปิดมา ๖๐ วัน คือ ๒ เดือนเต็ม ทำไมจึงต้องเปิด ๖๐ วัน เพราะชาวพุทธเกิดมีความเลื่อมใสมากขึ้นจึงเป็นเหตุให้เงาตามตัว อย่างไร ก็ตามก็ยังอยู่ในขอบประเพณีอยู่นั่นเอง แล้วถามว่าเปิด มากกว่านั้นได้ไหม เราคงตอบว่าไม่ไหวแล้ว เพราะดิน ฟ้า อากาศ ไม่อำนวยให้แล้ว ฝนเริ่มตก รถขึ้นไม่สะดวก เดินก็ไม่สะดวก ถ้าอยาก จะไปก็ได้แต่ต้องเดินไปไม่ขัดข้อง อาหารการบริโภคติดขึ้นไปเอง หรือผู้ที่มีความประสงค์จะขึ้นไปปฏิบัติธรรมไม่ขัดข้องให้ความสะดวก

แก่ตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยผู้อื่น นี่คือเหตุผลที่เราชาวพุทธทุกคน ต้องเข้าใจ และเราต้องช่วยกันอนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีชาวพุทธเรา

และอีกประการหนึ่งยังมีชาวพุทธเราอีกเป็นส่วนมากกว่าเหตุไร จึงมีเขาคิชฌกูฏที่จันทบุรีได้ ตามหลักของพระพุทธศาสนานั้นใน ตำราของพุทธประวัติ ในตำนานกล่าวไว้ว่าเขาคิชฌกูฏนั้นมีอยู่ใน ประเทศอินเดีย อยู่ในกรุงราชคฤห์ในชมพูทวีป อยู่ทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ของกรุงราชคฤห์ ซึ่งเป็นนครหลวงในสมัยนั้น และเคยเป็น สถานที่ประทับของพระพุทธเจ้า มีคันธกฐิอยู่บนยอดเขานี้และได้ชื่อ ว่าภูเขาคิชฌกูฏ แปลเป็นภาษาไทยว่า ภูเขาแรงกระพือปีก เหตุผล ที่ผู้เขียนและผู้ตั้ง ภูเขาพระบาทพลวงให้ชื่อว่า เขาคิชฌกูฏ (พลวง) นั้น ก็เพราะว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ และพุทธศาสนาเมืองไทยเรา ก็เจริญกว่าประเทศไหน ๆ ที่มีพุทธศาสนาอยู่ในประเทศ แม้แต่ ประเทศอินเดียซึ่งเป็นประเทศที่ให้กำเนิดของพระพุทธศาสนาเองก็ ยังไม่เจริญพอเกือบจะหมดไปจากดินแดนแห่งนี้เสียด้วยซ้ำไป ทำไม กับชื่อว่าเขาคิชฌกูฏ ก็น่าจะมา ประดิษฐานในเมืองไทยได้ และก็น่า จะเป็นไปได้ และใน พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้นเอง ผู้เขียนก็ได้เรียบเรียง ประวัติเขาพระบาทพลวง แล้วก็เริ่มใส่เขาคิชฌกูฏในหนังสือประวัติ เล่มนี้ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับหลักของพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็น การเพิ่มความเข้มข้น เปรียบเหมือนอาหารรสไม่อร่อยก็เพิ่มรสให้

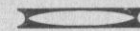
อรรยขึ้นกว่าเก่าที่เคยรับประทันมาและก็ได้ประชาสัมพันธ์กับสื่อสารมวลชนวิทยุและหนังสือพิมพ์ใครได้มานมัสการก็แจกไปเพื่อเผยแพร่ก็ทำให้ชาวพุทธเรารู้และได้ทราบและรู้จักเขาคิชฌกูฏขึ้นทุก ๆ ปี และในขณะนี้ความฝันของเราก็เป็นจริงขึ้นมัจจนสำเร็จ คือ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางราชการก็ตราพระราชบัญญัติ ภูเขาสูงนี้เป็น วนอุทยานแห่งชาติ เขาคิชฌกูฏ และเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ ทางรัฐก็ได้แบ่งเขตปกครองอำเภอมะขามขึ้นมัจจนอีกเขตหนึ่ง ในเขตภูเขานี้ให้ชื่อว่า กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ ถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้เขียนได้ไปสัมผัสกับเขาคิชฌกูฏในประเทศอินเดียพอควร เพราะไปในสมัยรุ่งนุกเบิกกับพระครูประกาศสมาธิคุณ ประธานมฤตทายวันในประเทศอินเดีย ไปสร้างวัดนี้ขึ้นไปบูชาหลายครั้งหลายหน แต่การขึ้นไปไม่ลำบากเหมือนเขาของเรา การเดินขึ้นไปประมาณชั่วโมงก็ถึงยอด และเป็นเขาเตียนโล้น ไม่มีธรรมชาติมีแต่ประวัติศาสตร์ ของเรามีธรรมชาติแปลกน่าศึกษามาก สูงมากเดินลำบากมาก เดินใช้เวลามาก อย่างน้อยถ้าเดินใช้เวลา ๔-๕ ชั่วโมงก็จะถึง ถ้าขึ้นรถขึ้นสุดทางต้องเดินประมาณอย่างช้า ประมาณ ๑ ชั่วโมง ต้องเดินอีก ๑ กม. การเดินก็มีประโยชน์มากทำให้ได้ออกกำลังกาย กำลังวาจา ก็ถือว่าเป็นโชคดีของเมืองไทยเราที่มีธรรมชาติได้เสกสรรค์สิ่งมหัศจรรย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้เราได้กราบไหว้บูชา

และเป็นแหล่งศึกษาดูธรรมชาติ ให้เกิดปัญญา และความฉลาดกับชาวพุทธเราเป็นอย่างมาก เป็นที่ยึดเหนี่ยวใจชาวพุทธเราเป็นอย่างดี และก็เป็นศูนย์รวมใจของชาวพุทธเราอีกที่หนึ่ง ไม่ต้องเหาะเหินเดินอากาศ ไม่ต้องเสียเงินทองมากมายไปถึงประเทศอินเดียก็ได้ โดยเฉพาะคนจนไม่มีเงินไปอินเดีย มากกราบไหว้พระบาทที่เขา คิชฌกูฏเมืองไทยเราก็ได้บุญ ฉะนั้นเราชาวพุทธทั้งหลายควรจะดีใจ และภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้สิ่งที่เป็นธรรมชาติดีคือรอยพระยุคลบาทของพระพุทธเจ้าได้ประดิษฐานอยู่ ณ ภูเขาแห่งนี้ ถือเป็นมิ่งมงคลและเป็นศรีแก่เมืองไทยเรา และขอฝากเรื่องนี้ไว้กับชาวพุทธเรา เขาแห่งนี้ขอให้เป็นที่เคารพบูชา อย่าใช้ว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ขอช่วยกันอนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของชาวพุทธ เวลาจะแนะนำใครมา อย่าใช้คำว่ามาเที่ยวหรือไปเที่ยว เพราะไม่มีที่เที่ยวนี้นะแต่ที่กราบไหว้บูชา จะนำใครมา ขอให้ใช้คำว่า

มานมัสการรอย พระบาท หรือ
ไปนมัสการรอยพระพุทธรูปบาท

ดังนี้ เป็นต้น

ต่อจากนี้ไป เราจะพาท่านผู้อ่านไปหากำไรชีวิต และ
สิ่งที่เป็นธรรมชาติอันสวยงามประทับใจอาจจะหาดูได้ยากจากทัศนอา
ลัษณะนั้นคือ "น้ำตกกระทิงโง่ง" น้ำตกกระทิงอยู่เขาเทือกเดียว
กันกับเขาศิขณภู (พลวง) ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จ.จันทบุรี
จากจันทบุรีถึงหมู่บ้านกะทิง หรือวัดกะทิง ถ.พระบำราศนราดูร
สายเดียวกับพระบาท เพียงแต่พระบาทแยกไปทางหมู่บ้านกะทิง
หรือวัดกะทิงเพียง ๕ ก.ม. จากจันทบุรีไปน้ำตก ๒๔ ก.ม. ท่านจะ
ได้ชมน้ำตกที่เป็นธรรมชาติอันสวยงามประทับใจและก็จะหาเลือกชม
ได้ยาก นอกจากนั้นยังมีโรงเรียนเกษตรกรรมจันทบุรีและโรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี และนอกไปกว่านั้นยังมีค่ายลูกเสือของ
จังหวัดจันทบุรี ที่หาชมได้ยากที่ตกแต่งด้วยไม้ना ๆ ชนิด และอาศัย
ธรรมชาติอันสวยงาม ทำป่าครั้งดีกดำบรรพให้เป็นสวรรค์ ท่านมี
โอกาสไปนมัสการพระบาทแล้วควรไปชมน้ำตกให้ได้ ให้เข้ากับคำว่า
ยิ่งปืนนัดเดียวได้นกสองตัว

สุดท้ายนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์บนยอด
เขาพระบาทศิขณภูแห่งนี้ จงได้โปรดดลบันดาลปกปักรักษาอภิบาล
ให้ท่านทั้งหลายที่ได้มานมัสการ จงปราศจากทุกข์ ปราศจากโรค
โรคร้ายทั้งหลาย และขอให้ชนน้อมมาด้วยประการทั้งปวงเทอญ.

